

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3XOboE/7/2023
Identifikačné číslo spisu:	4207201700
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:4207201700.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti povinnému: C. X., narodenému XX.XX.XXXX, D., o vymoženie 192,79 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10Er/149/2007, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. apríla 2014, č. k. 8CoE/49/2014-45 vo výroku o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. apríla 2014, č. k. 8CoE/49/2014-45 vo výroku o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania z a s t a v u j e .
- II. Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 30. apríla 2014, č. k. 8CoE/49/2014-45 (ďalej len „rozhodnutie krajského súdu“), v prvom výroku návrh oprávnenej na prerušenie odvolacieho konania zamietol a v druhom výroku potvrdil uznesenie Okresného súdu Komárno (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) z 1. augusta 2012, č. k. 10Er/149/2007-20 (ďalej len „rozhodnutie súdu prvej inštancie“). Rozhodnutím súdu prvej inštancie bol prvým výrokom návrh oprávnenej na zmenu exekútoriky zamietnutý, druhým výrokom bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a konanie zastavené, tretím výrokom boli exekútorke priznané trovy konania a štvrtým posledným výrokom bola dovolateľke uložená povinnosť ich zaplatiť.

2. Proti rozhodnutiu krajského súdu podala oprávnená odvolanie, v ktorom navrhuje zrušiť rozhodnutie krajského súdu a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Oprávnená odôvodnila odvolanie tým, že súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom [§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. d) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“)], napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods. 2 písm. f) OSP], súčasne, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Oprávnená zároveň namietla, že krajský súd ju nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu

na prerušenie konania odvolaním.

3. Povinný sa k odvolaniu oprávnenej nevyjadril.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní oprávnenej proti rozhodnutiu krajského súdu, skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať [§ 161 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“)], pričom dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

5. Oprávnená v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bola už sporovou stranou vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade, podala viacero odvolaní proti rozhodnutiam krajských súdov. Najvyšší súd konanie o jej odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu z 30. marca 2014 pod sp. zn. 4OboE/45/2013 a z 31. marca 2015 pod sp. zn. 4OboE/140/2014) s tým, že: a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa (prvej inštancie), b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (prvej inštancie), ale je rozhodnutím odvolacieho súdu, c/ najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcim proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 a § 10 ods. 1 a 2 OSP v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. § 12 a § 34 CSP v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

6. Najvyšší súd však považuje za nevyhnutné poukázať na to, že hoci od 1. júna 2023 je výslovne založená funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na rozhodovanie o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov, pričom v ňom v porovnaní s § 10 ods. 2 OSP absentuje slovné spojené krajských súdov ako súdov prvého stupňa, toto nemá vplyv na právne závery najvyššieho súdu, z ktorých vychádza. Totiž zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“) v rámci úpravy sústavy a pôsobnosti súdov zakladá pravidlo, že v občianskoprávných veciach sú súdmi prvej inštancie okresné súdy, odvolacími súdmi krajské súdy a dovolacím súdom najvyšší súd [§ 6, § 7 ods. 1 a § 8 písm. b) zákona č. 757/2004 Z. z.], pričom výnimku z tohto pravidla musí ustanoviť predpis o konaní pred súdmi [§ 6, § 7 ods. 2 a § 8 písm. a) zákona č. 757/2004 Z. z.]. Vzhľadom na povahu odvolania ako riadneho oprávneného prostriedku proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, o ktorom rozhoduje súd druhej inštancie (§ 355 a nasl. CSP) je pri určovaní funkčnej príslušnosti najvyššieho súdu a pri rešpektovaní princípu justifikácie účinkov procesných úkonov (§ 470 ods. 2 CSP) potrebné vychádzať z povahy odvolaním napadnutého rozhodnutia, a teda, či v čase jeho vydania sa jednalo o rozhodnutie vydané v danej veci súdom vecne príslušným na konanie v prvej inštancii. Najvyšší súd je tak funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvej inštancie. Keďže rozhodnutie krajského súdu bolo vydané v odvolacom konaní, nemá povahu rozhodnutia vecne príslušného krajského súdu na konanie v prvej inštancii, ale je rozhodnutím odvolacieho súdu. Funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na rozhodnutie o odvolaní oprávnenej nie je daná.

7. Vzhľadom na to najvyšší súd konanie o odvolaní podľa § 161 ods. 1 a 2 CSP zastavil.

8. Námietku oprávnenej spočívajúcu v tvrdení, že krajský súd ju nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť jeho rozhodnutie (výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania) odvolaním, najvyšší súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Krajský súd v poučení svojho rozhodnutia sporové strany vo vzťahu k možnosti podať opravný prostriedok správne poučil, že odvolanie nie je prípustné, pretože krajský súd rozhodoval o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu prvoinstančného (exekučného) súdu ako súd odvolací a v rámci tohto odvolacieho konania rozhodol aj o návrhu oprávneného na prerušenie konania. Najvyšší súd preto nie je v tomto prípade, vzhľadom na vyššie uvedené, súdom odvolacím.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP tak, že povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože aj keď oprávnená z procesného hľadiska zaviniła, že sa konanie o jej odvolaní muselo zastaviť a povinnému teda vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči oprávnenej, povinnému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok